

**“मीठे बच्चे- जसरी बापदादा दुवै निरहंकारी हुनुहुन्छ, देही-अभिमानी हुनुहुन्छ, त्यसैगरी फलो फादर गर, तब सदा उन्नति भइरहन्छ ।”**

**प्रश्न:-** उच्च पदको प्राप्तिको लागि कुनचाहिँ होशियारी राख्नु आवश्यक छ ?

**उत्तर:-** (१) उच्च पद पाउनु छ भने होशियारी राख मनसाद्वारा पनि कसैलाई दुःख नहोस् । (२) कुनै पनि परिस्थितिमा क्रोध नआओस् (३) बाबाको बनेर बाबाको कार्यमा, यस रुद्र यज्ञमा विघ्न रूप नबनियोस् । यदि कसैले मुखबाट बाबा-बाबा भन्छ तर चालचलन रोयल छैन भने उच्च पद मिल्न सक्दैन ।

**ओम् शान्ति ।** बच्चाहरूले राम्रोसँग जान्दछन्- बाबाद्वारा वर्सा अवश्य पाउनु छ । कसरी ? श्रीमतमा चलेर । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- एकै गीता शास्त्र हो जसमा श्रीमत भगवानुवाच छ । भगवान् त सबैका बाबा हुनुहुन्छ । श्रीमत भगवानुवाच । अवश्य भगवान्ले आएर श्रेष्ठ बनाउनु भएको हुनुपर्छ, तब त उहाँको महिमा छ । श्रीमत भगवत गीता अर्थात् श्रीमत भगवानुवाच । भगवान् त अवश्य सर्वोच्च हुनुभयो । श्रीमत पनि त्यसै एक शास्त्रमा गायन गरिएको छ, अरू कुनै शास्त्रमा श्रीमत भगवानुवाच छैन । श्रीमत कसको हुनुपर्छ, त्यो कुरा लेखनेले पनि बुझ्न सकेन । त्यसमा भूल किन भयो ? त्यो पनि बाबाले आएर सम्झाउनु हुन्छ । रावण राज्य शुरू हुनासाथ नै रावणको मतमा चल्छन् । पहिला कडा भन्दा कडा भूल यस रावण मत भएकाले गरेका हुन् । रावणको चोट लाग्छ । जसरी भनिन्छ शंकर प्रेरक हुन्, बम आदि बनाउन लगाएका हुन् । त्यस्तै ५ विकाररूपी रावण प्रेरक हुन्- मनुष्यलाई पतित बनाउन, त्यसैले त पुकार्छन् पतित-पावन आऊ । त्यसैले पतित-पावन एकै हुनुभयो । यसबाट सिद्ध हुन्छ- पतित बनाउने भिन्न छ, पावन बनाउने भिन्न छ । दुवै एक हुन सक्दैनन् । यो कुरा तिमीले नै बुझ्न सक्छौ- नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । यस्तो नसम्भ, सबैलाई निश्चय छ । नम्बरवार छ । जति निश्चय हुन्छ, त्यति खुशी बढ्छ । बाबाको मतमा चलनुपर्छ । श्रीमतबाट हामीले यो स्वराज्य पद पाउनु छ । मनुष्यबाट देवता बन्न समय लाग्दैन । तिमीले पुरुषार्थ गर्छौ । मम्मा-बाबालाई अनुसरण गर्छौ । जसरी उनीहरूले आफू समान बनाउने सेवा गरिरहेका छन्, तिमीले पनि सम्भन्ध्यौ- हामीले के सेवा गरिरहेका छौं र मम्मा-बाबाले के सेवा गरिरहनु भएको छ ? बाबाले सम्झाउनुभएको थियो- शिवबाबा र ब्रह्मा दादा दुवै साथै हुनुहुन्छ । त्यसैले बुझ्नुपर्छ सबैभन्दा नजिक यी छन् । यिनैको सम्पूर्ण रूप सूक्ष्म वतनमा देखिन्छ त्यसैले यी अगाडि छन् । जसरी बाबा निरहंकारी हुनुहुन्छ, देही-अभिमानी हुनुहुन्छ त्यसैगरी यी दादा पनि निरहंकारी छन् । भन्छन्- शिवबाबाले नै सम्झाइरहनु हुन्छ । जब मुरली चल्छ, तब बाबाले स्वयं भन्नुहुन्छ- सम्भ शिवबाबाले यीद्वारा सुनाइरहनु भएको छ । यी ब्रह्माले पनि अवश्य सुन्छन् । यिनले सुनेनन् र सुनाएनन् भने उच्च पद कसरी पाउँछन् ? तर आफ्नो देह-अभिमान छोडेर भन्छन्- यस्तो सम्भ शिवबाबाले नै सुनाउनु हुन्छ । मैले त पुरुषार्थ गरिरहन्छु । शिवबाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ । यिनले त पतितपना पास गरेका छन् । मम्मा त कुमारी थिइन । त्यसैले मम्मा उच्च गइन् । तिमीले पनि कुमारी मम्मालाई फलो गर । गृहस्थीहरूले बाबालाई फलो गर्नुपर्छ । हरेकले सम्भनुपर्छ- म पतित हुँ, मलाई पावन बन्नु छ । मुख्य कुरा बाबाले यादको यात्रा सिकाउनु भएको छ । यसमा देह-अभिमान रहनु हुँदैन । ठीक छ कसैले मुरली सुनाउन सक्दैन भने

२०७२ चैत्र १६ मंगलबार २९-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

यादको यात्रामा रहने गर । यात्रामा रहेर पनि मुरली चलाउन सक्छौ । यात्रालाई बिर्सिए पनि फरक पर्दैन । मुरली चलाएर फेरि यात्रामा लाग किनकि त्यो आवाज भन्दा परको वानप्रस्थ अवस्था हो । मूल कुरा हो, देही-अभिमानी भएर बाबालाई याद गरिराख र चक्रलाई याद गरिराख । कसैलाई दुःख नदेऊ । यही सम्झाइराख- बाबालाई याद गरौं । यो हो यात्रा । मनुष्य जब मर्छन् तब भन्दछन्- स्वर्ग गयो । अज्ञान कालमा कसैले पनि स्वर्गलाई याद गर्दैनन् । स्वर्गलाई याद गर्नु अर्थात् यहाँबाट मर्नु । यसरी त कसैले याद गर्दैन अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हामी फर्केर जानु छ । बाबा भन्नुहुन्छ- जति तिमीले याद गर्छौ त्यति खुशीको पारा चढ्छ, वर्सा याद रहन्छ । जति बाबालाई याद गर्छौ, त्यति हर्षित पनि रहन्छौ । बाबालाई याद नगर्नाले अलमलिन्छौ । आत्तिन्छौ । तिमीले धेरै समय याद गर्न सक्दैनौ । बाबाले आशिक माशूकको उदाहरण बताउनुभएको छ । हुन त उनले धन्दा गर्थिन्, चर्खा चलाउँथिन् तर पनि उनको सामुन्ने माशूक आएर खडा हुन्थ्यो । आशिकले माशूकलाई याद गर्छन्, माशूकले फेरि आशिकलाई याद गर्छन् । यहाँ त तिमीले केवल एक बाबालाई याद गर्नु छ । बाबाले त तिमीलाई याद गर्नु पर्दैन । बाबा सबैका माशूक हुनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले लेख्दछौ- बाबा हजुरले हामीलाई याद गर्नुहुन्छ ? अरे ! जो सबैका माशूक हुनुहुन्छ उहाँले फेरि तिमी आशिकहरूलाई याद कसरी गर्न सक्नुहुन्छ ? हुन सक्दैन । उहाँ हुनुहुन्छ माशूक । आशिक बन्न सक्नुहुन्न । तिमीले नै याद गर्नुपर्छ । तिमीहरू हरेक आशिक बन्नुपर्छ, उहाँ एक माशूकको । यदि उहाँ आशिक बन्नुभयो भने कतिलाई याद गर्नुपर्छ । यो त हुन सक्दैन । भन्नुहुन्छ- म माथि पापको बोझ कहाँ छ र ! जसकारण कसैलाई याद गरूँ । तिमी माथि बोझ छ । बाबालाई याद गरेनौ भने पापको बोझ उत्रिदैन । बाँकी मैले किन कसैलाई याद गर्नुपर्छ र ! याद गर्नुपर्छ तिमी आत्माहरूले । जति याद गर्छौ त्यति पुण्य आत्मा बन्छौ, पाप काटिँदै जान्छ । उँच लक्ष्य छ । देही-अभिमानी बन्नमा नै मेहनत छ । यो ज्ञान सारा तिमीलाई मिलिरहेको छ । तिमी त्रिकालदर्शी बनेका छौ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । सारा चक्र तिम्रो बुद्धिमा रहनुपर्छ । बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमी लाइट हाउस हो । हरेकलाई बाटो बताउँछौ, शान्तिधाम र सुखधामको । यी सबै नयाँ कुरा तिमीले सुन्छौ । जान्दछौ- अवश्य हामी आत्माहरू शान्तिधामका निवासी हौं । यहाँ पार्ट खेलन आउँछौं । हामी कलाकार हौं । यही चिन्तन बुद्धिमा चलिरह्यो भने मस्ती चढ्छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- आदिदेखि लिएर अन्तसम्म तिम्रो पार्ट छ । अब कर्मातीत अवस्थामा अवश्य जानु छ फेरि सत्ययुग (गोल्डन एज)मा आउनु छ । यस धुनमा रहेर आफ्नो कल्याण गर्नु छ । केवल पण्डित बन्नु छैन । अरूलाई सिकाइ रहन्छौ, स्वयं त्यस अवस्थामा रहँदैनौ भने असर पर्दैन । आफूले पनि पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । यी बाबाले पनि भन्छन्- म पनि याद गर्ने कोसिस गर्छु । कहिले मायाको तूफान यस्तो आउँछ जसले बुद्धिको योग तोडिदिन्छ । धेरै बच्चाहरूले चार्ट पठाउँछन् । आश्चर्य मान्छु- यी त म भन्दा पनि अगाडि जाँदैछन् । सहायद वेग आयो भने चार्ट लेखन थाल्छन् तर यदि यस्तो तीब्र दौड लगाए भने त नम्बरवनमा जान सक्छन् । तर होइन, त्यो केवल चार्ट लेखनमा मात्र सीमित हुन्छ । यस्तो लेख्दैनन्- बाबा यति जनालाई आफू समान बनाएँ । साथै यो पनि लेखून्- बाबा हामीलाई यसले मार्ग बताए । यस्तो समाचार आउँदैन । त्यसैले बाबाले के सम्झनुहुन्छ ? केवल चार्ट पठाउनाले मात्र काम चल्दैन । आफू समान पनि बनाउनुपर्छ । रूप र वसन्त दुवै बन्नुपर्छ । नत्र बाबा समान भएन । रूप पनि वसन्त पनि एक्युरेट बन्नु छ, यसमा नै मेहनत छ । देह-अभिमानले

माछ्छ । रावणले देह-अभिमानी बनाएको हो । अहिले तिमी देही-अभिमानी बन्छौ । फेरि आधा कल्प पछि माया रावणले देह-अभिमानी बनाउँछ । देही-अभिमानी त धेरै मीठो बन्छन् । सम्पूर्ण त अहिले कोही पनि बनेको छैन । त्यसैले बाबाले सधैं भन्नुहुन्छ— कसैको दिललाई नाराज गर्नु हुँदैन, दुःख दिनु हुँदैन । सबैलाई बाबाको परिचय देऊ । बोल्ने र गर्ने कुरामा बडो रोयल्टी हुनुपर्छ । ईश्वरीय सन्तानको मुखबाट सधैं रत्न निस्कनुपर्छ । तिमीले मनुष्यलाई जीवनदान दिन्छौ । मार्ग बताउनु छ र सम्झाउनु छ । तिमी परमात्माका बच्चा हौ नि । उहाँबाट तिमीलाई स्वर्गको राजाई मिल्नुपर्छ । फेरि त्यो किन छैन । याद गर अवश्य बाबाबाट वर्सा मिलेको थियो नि । तिमी बच्चाहरू देवी-देवता थियौ, तिमीले नै ८४ जन्म लियौ । तिमीले सम्भ्र— हामी नै लक्ष्मी-नारायणको कुलका थियौ । आफूलाई कम किन सम्भ्रन्छौ ! यदि भन्दछन्— बाबा सबै कहाँ बन्छन् र ! तब बाबा सम्भ्रनुहुन्छ— यो यस कुलको होइन । अहिलेदेखि नै काप्न थालेको छ । तिमीले ८४ जन्म लिएका हौ । बाबाले २१ जन्मको प्रारब्ध जम्मा गराउनुभयो, त्यो खायौ अनि समाप्त हुन थाल्यो । मैला पर्दा-पर्दा तमोप्रधान कौडी समान बनेका छौ । भारतवर्ष नै १०० प्रतिशत सम्पन्न थियो । यो वर्सा कहाँबाट मिल्यो ? कलाकारहरूले नै बताउन सक्छन् नि । मनुष्य नै कलाकार हुन् । उनीहरूलाई थाहा हुनुपर्छ यी लक्ष्मी-नारायणलाई बादशाही कहाँबाट मिल्यो ? कति राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू छन् । अवश्य पहिलेको जन्ममा नै यो राज्य भाग्य पाएको हुनुपर्छ ।

बाबा नै पतित-पावन हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई कर्म, अकर्म र विकर्मको गति सम्झाउँछु । रावण राज्यमा मनुष्यका कर्म विकर्म हुन्छन् । उहाँ तिम्रा कर्म अकर्म हुन्छन् । त्यो हो देवी सृष्टि । म रचयिता हुँ त्यसैले अवश्य म संगममा आउनुपर्छ । यो हो रावण राज्य । त्यो हो ईश्वरीय राज्य । ईश्वरले अहिले स्थापना गराइरहनु भएको छ । तिमी सबै ईश्वरका बच्चाहरू हौ, तिमीलाई वर्सा मिलिरहेको छ । तिमीहरू नै सम्पन्न थियौ, अहिले विपन्न बनेका छौ । यो बनिबनाऊ ड्रामा हो, यसमा फरक पर्न सक्दैन । सबैको वृक्ष आ-आफ्नो छ । भेराइटी वृक्ष हो नि । देवता धर्मका नै फेरि देवता धर्ममा आउँछन् । क्रिश्चियन धर्मका आफ्नो धर्ममा नै खुशी छन् । अरूलाई पनि आफ्नो धर्ममा तानेका छन् । हिन्दूहरूले आफ्नो धर्मलाई भुलेका हुनाले त्यो धर्म राम्रो सम्भ्रेर जान्छन् । बेलायतमा नोकरीको लागि कति जान्छन् किनकि वहाँ कमाई धेरै हुन्छ । ड्रामा बडो आश्चर्यजनक बनेको छ । यसलाई बुझ्नको लागि राम्रो बुद्धि चाहिन्छ । विचार सागर मन्थन गर्नाले सबै कुरा समझमा आउँछ । यो बनिबनाउ अनादि ड्रामा हो । तिमी बच्चाहरूले आफू समान सदा सुखी बनाउनु छ । यो तिम्रो धन्दा हो पतितलाई पावन बनाउनु । जसरी बाबाको धन्दा त्यस्तै तिम्रो । तिम्रो अनुहार सधैं देवताहरूको जस्तो हर्षित हुनुपर्छ खुशीमा । तिमीले जान्दछौ— हामी विश्वको मालिक बन्छौ । तिमी हौ प्यारा बच्चाहरू । क्रोधमाथि धेरै होशियारी राख्नुपर्छ । बाबा आउनुभएको छ बच्चाहरूलाई सुखको वर्सा दिन । स्वर्गको मार्ग सबैलाई बताउनुपर्छ । बाबा सुख कर्ता, दुःख हर्ता हुनुहुन्छ । त्यसैले तिमी पनि सुख कर्ता बन्नु छ । कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन । दुःख दियौ भने तिम्रो सजाय १०० गुणा बढ्छ । कोही पनि सजायबाट बच्न सक्दैन । बच्चाहरूको लागि त विशेष अदालत बस्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले विघ्न पार्नु भन्ने धेरै सजाय खानेछौ । कल्प-कल्पान्तर तिमीले साक्षात्कार गर्छौ फलानो यो बन्छ । पहिले जब देख्दथ्यौ, बाबाले सुनाउन मनाही गर्नुहुन्थ्यो । अन्त्यमा त यथार्थ रूपमा थाहा हुँदै जान्छ । पछि गएर जोडले साक्षात्कार हुन्छ । वृद्धि

२०७२ चैत्र १६ मंगलबार २९-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन त हुँदै जान्छ । अबूसम्म क्यू लाग्नेछ । बाबासँग कोही पनि मिलन गर्न सक्ने छैन । भन्नेछन्— अहो प्रभु हजुरको लीला ! यो पनि गायन छ नि । विद्वान, पण्डित आदि पनि पछि आउँछन् । उनीहरूको सिंहासन पनि हल्लिनेछ । तिमी बच्चाहरू त धेरै खुशीमा रहन्छौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार । यस्तो यादप्यार त एकै पटक मिल्छ । जति तिमीले याद गर्छौ त्यति तिमीले प्यार पाउँछौ । विकर्म विनाश हुन्छ र धारणा पनि हुन्छ । बच्चाहरूलाई खुशीको पारा चढिरहनुपर्छ । जो आउँछन् उनलाई मार्ग बताऊ । बेहदको वर्सा बेहदको बाबाबाट पाउनु छ । कम कुरा हो र ! यस्तो पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे रूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

**धारणाको लागि मुख्य सारः—**

- १) बोलीचालीमा धेरै रोयल बन्नु छ । मुखबाट सधैं रत्न निकाल्नुपर्छ । आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ । कसैको दिललाई दुखाउनु हुँदैन ।
- २) क्रोध माथि धेरै होशियारी राख्नु छ । अनुहार सधैं देवताहरूको जस्तो हर्षित राख्नु छ । स्वयंलाई ज्ञान योगबलबाट देवता बनाउनु छ ।

**वरदानः—** मेहनत र महानताको साथसाथै रूहानियतको अनुभव गराउने शक्तिशाली सेवाधारी भव जो आत्माहरू तिम्रो सम्पर्कमा आउँछन् उनलाई रूहानी शक्तिको अनुभव गराऊ । यस्तो स्थूल र सूक्ष्म स्थिति बनाऊ, जसले गर्दा आउने आत्माहरूले आफ्नो स्वरूपको र रूहानियतको अनुभव गरून् । यस्तो शक्तिशाली सेवा गर्नको लागि सेवाधारी बच्चाहरूले व्यर्थ संकल्प, व्यर्थ बोली, व्यर्थ कर्मको हलचलबाट पर एकाग्रता अर्थात् रूहानियतमा रहने व्रत लिनुपर्छ । यसै व्रतबाट ज्ञान सूर्यको चमत्कार देखाउन सक्छौ ।

**स्लोगनः—** बाबा र सबैको आशीर्वादको विमानमा उड्ने आत्मा नै उड्ता योगी हो ।